DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 1sten DECEMBER 1832. N. 47.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Wedüwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

CASIMIR PERIER is geboren te Grenoble, den 12 October 1777, van *Glaude Périer*, negociant en eigenaar van het landgoed Vezille, naby Grenoble. Met een merkwaardig gevolg volbragt de heer *C. Périer* zyne studien in hetCollege *de l'Oratoire*, te Lyon. Nog zeer jong zynde, omhelsde hy de militaire loopbaan, en maakte met onderscheiding de veldtogten in Italie van 1799 en 1800 (7de en 8ste jaar der Republiek), mede. Hy was geplaatst by den generalen staf der militaire genie, toen hy, om zynen Vader te gehoorzamen, zich aan den handelsstand toewyde.

In 1802 vestigde hy, met zynen broeder *Scipio*, een bankiershuis, hetwelk hy in de voortgangen der nyverheid wist te doen deelen, door een groot gedeelte zyner kapitalen tot commercieële ondernemingen aan te leggen, welke hy door zyne handelkennis en door zyn geld ondersteunde.

In Frankryk bekend staande als een eerlyk bankier, als een der schranderste Industriëelen, moest de heer *Casimir Périer* tot de nationale vertegenwoordiging komen, zonder dat daartoe kuiperyen of bemoeyingen noodig waren; want hy was populair. In 1817 werd hy lid der vertegenwoordigende kamer, en van nu af aan wydde hy alle zyne vermogens aan het welzyn des lands. Aan eene onwankelbare onafhankelykheid paarde hy een wegsleepende en overmeesterende welsprekendheid.

In February 1821, behoorende tot de zwakke maar moedige oppositie van destyds, door den grootzegelbewaarder *de Serre* aangeklaagd, droeg zyn edel en grootbartig antwoord den stempel der echte parlementaire redeneerkunde.

Als moedig lid der, in 1824 en 1825 zoo zeer beknotte oppositie, wendde hy met verdubbelden yver zyne begaafdheden en krachts-inspanningen aan; zyne redevoering tegen het milliard van indemniteit mag gehouden worden voor een meesterstuk van redekunst en kiesche betamelykheid (die beden zoo zelden gepaard gaan;) zyne aanvallen teden den heer *de Villele* en deszelfs 3 pCt. leening hebben menigwerf dien scherpzinnig begaafden Minister zeer in de engte gedreven: want de heer *Casimir Périer* offerde niet, zoo als deze of geene zyner ambtgenooten, de belangen zyns lands aan die zyne byzondere nyverheid of kunstvlyt op. De 3 pCt. leening voor de kapitalisten gunstig, maar voor het land schadelyk achtende, aarzelde hy geenzins dezelve te bestryden.

De revolutie van July verscheen, en vond den Heer *Cas. Périer* altyd denzelfden.— Gedurende tien achtereenvolgende jaren de wetten tot verdediger hebbende gestrekt, verzaakte hy deze edele roeping niet: hy had, tegen de steeds toenemende inbreuken van het absolutismus, de borstwering zyner begaafdheden opgetrokken; met gelyken moed verzette hy zich tegen de aanmatigingen van het volksgezag. Met warmte het constitutioneel gouvernement toegedaan, en hetzelve volkomen bevattende, verdedigde hy hetzelve met steeds gelyke toewyding.

Na de revolutie van 1830 tot President van de Kamer der Gedeputeerden benoemd, volvoerde hy deze roeping met regtvaardigheid en vastberadenheid.

In Maart 1831, onder hagchelyke omstandigheden tot het ministerie geroepen, greep hy met vaste en moedige hand de teugels van het staatsbewind aan, en herstelde hy weldra de misslagen zyner voorgangers. Overtuigd, dat geen ministerie zonder majoriteit eenigen werkzamen gang kan houden, was zyn eerste stap een beroep deswegens op de natie, door eene nieuwe Kamer zich te doen vestigen. Het land beantwoordde aan dat gemoedelyk beroep; de majoriteit der Kamer onderschraagde het stelsel door den Heer *Cas. Périer* ontwikkeld.

Nimmer stond eenig ministerie ten doel aan zoo hevige aanvallen, voortkomende van die het staatsstelsel steeds ontwrichtende partyen, welke het land op derzelver juiste waarde weet te schatten; die aanvallen waren schier altyd eene gelegenheid tot zegepraal voor den Heer *Cas Périer.*

Door dezen nimmer gestaakten worstelstryd uitgeput, is de Heer *Cas Périer* bezweken.

Frankryk verloor een bekwamen en gemoedelyken minister, een man van genie, de Koning eenen getrouwen dienaar; het parlementaire spreekgestoelte een welbegaafden redenaar.

Titulatuur van Keizer Nicolaas en van Lord Wellington.

Zie hier de titels van Keizer NICOLAAS, zoo als dezelve voorkomen in de akte der ratificatie uitwisseling met Belgie:

Nicolaas I, by de Gratie Gods, Keizer en Alleenheerscher aller Russen, van Moscovia, Kiovia, Wladimiria, Nowgorod; Czaar van Kazan, Czaar van Astrachan, Czaar van Polen, Czaar van Siberie, Czaar van Lithauen, Czaar vanWolbynia,Podolia en Finland; Hertog van Esthland, van Lyfland, van Koerland en Semigalla, van Samogytia, Bialystock, Carelia, Twer,Jugonia,Permia, Wiatka, Bulgaria en van meer anderen; Heer en Groot Hertog van Neder-Nowgorod, van Czernigovia, Resan, Polna, Jarozolow, Belowseria, Udovica, Ulsoria, Koudinia, Witepsk, Mstilaw; Beheerscher van geheel de zyde van het Noorden, Heer van Gveria, Cartalinia, Georgia, Cabardia en Provina van Armenia; Erfprins en Souverein der Vorsten van Czerkassia, Gorskia en meer anderen; Troon-Opvolger van Noorwegen, Hertog van Schleeswyk-Holstein, van Stosmacia, van Dithmarsen en van Olsenburg, enz. enz.

Niet onbelangryk, meenen wy, zal het ook zyn de titulatuur van Lord WELLINGTON hier te vinden; hy heet: de zeer doorluchtige, zeer edele Prins Arthur, Hertog, Markgraaf en Graaf van Wellington, Markgraaf van Douro, Burggraaf Wellington van Talavera en van Wellington, Baron Douro van Wellesley, Lid van den zeer Vereerden Geheimen Raad van Zyne Majesteit. *V*eldmaarschalk van 's Konings legers, Kolonel van het regement koninklyke lyfwachters te voet, Konstabel van den Londen-Tower, Gouverneur der vyf havens, Ridder van de zeer edele Orde van den Kousenband, Ridder Grootkruis van de zeer edele Orde van Bath, Prins van Waterloo, Hertog van Ciudad Rodrigo, Grande van Spanje 1ste klasse, Hertog van *V*ittoria, Markgraaf van Tores *V*edras, Graaf van *V*imiera, Ridder van de zeer doorluchtige Orde van het Gulden-*V*lies, Ridder der Militaire Ferdinands Orde van Spanje, Ridder Grootkruis van de Keizerlyke Militaire Maria-Theresia Orde, Ridder Grootkruis der Keizerlyke Orde van St. Joris van Rusland, Ridder Grootkruis van de Orde van den Zwarten Adelaar van Pruissen, Ridder Grootkruis der Koninklyke en Militarie Orde van den Toren en van den Degen van Portugal; Ridder Grootkruis van de Koninklyke en Militaire Orde van den Degen van Zweden, Ridder Grootkruis der Orden van den Olyfant van Denemarken, van de Militaire Willems Orde der Nederlanden, van de Orde Annunciados van Sardinië, van de Orde van Maximiliaan-Joseph van Beyeren, enz. enz:

HET SCHILD VAN WELLINGTON.

De bankiers en kooplieden van *Londen* hebben, gelyk bekend is, het groote *Britsche* legerhoofd, ten blyk van hunne achting en erkentenis, een schild aangeboden, hetwelk door de keurige bewerking der niet min keurige teekeningen, als een waarachtig kunstgewrocht in zyne soort te beschouwen is.

Dit schild haalt in de doorsnede drie voet en drie duim. Het middelvak bestaat in eene mat vergulde groep, den Hertog te paard, omgeven van zynen staf, voorstellende. Aan zyne voeten ligt eene gedaante, verbeeldende de vernietigde overweldigde Heerschappy; het Verraad en de Verwoesting worden door twee andere ter aarde geworpene personen aangeduid, waarvan de een eenen dolk, de ander eene brandende toorts voert. Deze zamenstelling is grootsch gedacht en treffend uitgevoerd.— In de historische personen is het moderne kostuum behouden. Men ziet den held geheel *en face*, en de kop zyns paards maakt den knop van het schild uit. Het geheel wordt als opgeheven door den donkeren grond van stralen, welke van een middelpunt uitgaan, en zich in eenen rand van eikenbladeren verliezen, die den eersten kring insluiten.

Buiten dezen kring bevinden zich tien afdeelingen, in de volgende orde: Overwinning te *Assaye*. 23 September 1803.— Veldslag by *Vemeira*. 21 Augustus 1808.— Overtogt van den *Douro*, 1809.— De linien van *Torres Vedras*, 6 Maart 1811 — *Badajoz* beleed en genomen, 5 April 1812.— Veldslag by *Salamanca*, 22 July 1812.— Veldslag by *Vittoria*, 21 July 1813.— Veldslag in de *Pyrenëen*. 1814.—Intogt in *Toulouse*, 12 July 1814.— Verheffing tot de Hertogelyke waardigheid, 1814.

Het schild zelve is van masief zilver, ryk verguld; de middelgroep in boogverhevene bearbeiding mat verguld, hetwelk op den donkerder, sterk gepolysten grond zeer schoon uitkomt. De genoemde afdeelingen zyn desgelyks mat verguld en in halfverhevene bearbeiding uitgewerkt, mede op een' gladden grond. Een gevlochten krans omvat het schild, en sluit het geheel op eene schilderachtige wyze in.

Aan elke zyde van het schild, als om hetzelve te ondersteunen, zyn twee zuilen bygebragt, ongeveer drie voet hoog. Elke derzelven rust op een drieboekig uitgehoold grondstuk, welks zyden met karakteristieke gedaanten van verschillende volken in *basrelief* versierd zyn, die of de schoone kunsten hanteren, of zich aan het genot des vredes overgeven, hun door de zegepralen des Hertogs verzekerd. Uit deze grondstukken verheft zich de stam eens palmbooms, aan wiens voet men drie krygslieden in schoone houding ziet; aan het eene een' *Spanjaard*, *Portugees* en *Sepoy*, aan het andere een' *Engelschen* Grenadier een' *Ierschen* ligten Infanterist en een' *Schotschen*

(Het vervolg op bladzyde 4)

Curaçao den 23sten November 1832.

DE Jaarlyksche zitting der Commissie ter indeeling tot en vrystelling van den Schutterlyken dienst, zal op Maandag den 3den December aanvang nemen op het Gemeente Huis; en alsdaartoe door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie geautoriseerd zynde, roept de voormelde Commissie by deze op alle dienstpligtigen tot den Schutterlyken dienst, dewelke nog niet zyn opgeschreven, ten einde op den gemelden 3den December des voormiddags te tien ure, voor haar te verschynen om in de onderscheidene corpsen Schuttery en Landstorm, zoo als het zal behooren, ingedeeld te worden; op pœne als by het Reglement voor de Schuttery is vastgesteld.

Het voorzittend Lid der voormelde Commissie,

W. PRINCE.

Gouvernements Wissels.

OP last van den HoogEdele Gestrengen Heer Directeur der kolonie, brengt de ondergeteekende hierby ter kennis van het publiek dat er VyfStellen Wisselbrieven ieder van ƒ1000, getrokken door het Gouvernement Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen op het Ministerie voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien, verkrygbaar gesteld zyn; tot welken einde de biljetten van inschryving ten zynen kantore kunnen ingeleverd vóór of uiterlyk op aanstaanden Dingsdag den 4den December des voormiddags te elf ure; zullende de uitslag der opening van dezelve op den daaropvolgenden dag te vernemen zyn.

De Algemeene Ontvanger,

C. L. VAN UYTRECHT.

Den 30sten November 1832.

Publieke Inschrijving.

ONDER nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur van Curaçao en onderhoorige eilanden, &c. &c. &c. zal de Boekhouder Controlleur met de voordeeligste inschryvers contracteren tot het leveren van de natenoemene benoodigheden gedurende het jaar 1833, als:

a. Het bakken van Brood ten behoeve van het Militaire Garnisoen.

b. Versch Schapenvleesch voor het Militaire Hospitaal.

c. Olie, Kaarsen en Lampkatoen, zoo wel aan het Lands Magazyn als aan de Militaire administratie.

d. Water voor het Garnisoen, Hospitaal, Lands Slaven, de forten Nassau en Beekenburg, en fourage voor Ezels.

e. Onderscheidene benoodigheden voor het Militaire Hospitaal.

f. Diverse Hout en Yzer waren, &c. te leveren aan 'sLands Magazyn.

Die daartoe gading hebben kunnen zich tot bekoming van nadere informatie vervoegen ten Kantore der Controle van Finantien, alwaar ook de biljetten van inschryving tot Woensdag den 12den December tot des voormiddags te tien ure zullen worden aangenomen.

De Boekhouder Controlleur voornoemd,

J. PH. BOSCH.

Den 22sten November 1832.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 20sten November 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 17 Oncen voor 15 Centen, terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd.

De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den November 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand November zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,

De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

De Curacaosche Loterij.

DE onderstaande nummers zyn ongefourneerd gebleven in de 3de Klasse en zullen gespeeld worden voor rekening van de Synagoge of voor de genen die aantoonen kunnen een bewys van fournissement te bezitten.

Nº.	37	164	271	368	555
	73	165	283	375	576
	124	179	299	378	604
	142	185	308	396	622
	143	200	321	538	
	146	201	331	543	
	151	245	332	548	

De trekking van de Derde Klasse zal geschieden op aanstaanden Maandag den 3den December in het Gemeente Huis.

JACOB VAN JEOSUAH NAAR.
MOSES COHEN HENRIQUEZ.

Den 30sten November 1832.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—NOVEMBER.

24. golet Amable Lucia, Diedenhoven, Puerto Cabello
26. bark Dolores, Fernandez, Coro
brik Gleaner, Reavens, Nieuw York
—— Dromo, Budd, dito
27. golet Aruba Pakket, De Jongh, Aruba
28. —— Rou Ann, Brouwn, Nieuw York
29. —— Three Sisters, Glander, dito

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

24. brik Talent, Kendall,
faluche Felix, Cerraño,
26. brik Agnes, Talbot,
golet Maria Catharina, Danies,
28. —— Amable Maria, Sillé,
—— Eagle, Briché,
faluche San Jose, Contreras,
29. golet Aruba Pakket, De Jongh,
—— Amable Lucia, Diedenhoven,
—— Mercurio, Rodriguez,
bark Monserrate, De Azio,
30. —— Dolores, Fernandez,

Met de aankomst van een vaartuig uit St. Thomas zyn er alhier berigten van Europa tot den 10den October ontvangen.

Wy mogen als nog het genoegen niet smaken den lezer bekend te maken, dat de loffelyke pogingen van Zyne Majesteit onzen geliefden Koning, ter verkryging van billyke voorwaarden van scheiding met de Belgen, met den gewenschten uitslag bekroond zyn. Frankryk en Engeland schynen steeds zich tegen de regtmatige vorderingen van Zyne Majesteit te verzetten; doch nu is het evenwigt hersteld. Het zyn niet meer de magtige ryken van Frankryk en Groot Brittanje die tegen het kleine doch in zedige krachten groote Nederland overstaan, maar de overige drie Mogendheden van de Londensche Conferentie hebben zich nu stellig verklaard, dat het overtrekken van het Nederlandsche grondgebied door vyandelyke troepen of het opzeilen in de rivieren van Nederland van vyandelyke vloten, het teeken van een algemeenen oorlog zal zyn.

Het zal niet onnoodig zyn hier optemerken, dat de drie mogendheden met *het overtrekken van het Nederlandsche grondgebied*, iets anders kan bedoelen dan het binnen rukken van Fransche troepen in Belgie. Trouwens Belgie moet steeds beschouwd worden onder het Nederlandsche grondgebied te behooren, tot zoo lang de voorwaarden van scheiding vervuld zyn, ofschoon de Koning der Franschen in zyne aanspraak aan de kamers mogt verklaard hebben dat het ryk der Nederlanden ontbonden is.

Onze Koning heeft stellig verklaard dat al komen de Franschen in Antwerpen, al bevinden zy zich zelfs in Amsterdam, Z. M. niet zal afzien van zyne regtmatige eisschen, maar liever den troon zou willen afstaan dan het minste toetegeven. Dit is geene koppigheid noch hardnekkigheid gelyk de Engelsche dagbladschryvers het er voorhouden willen; het is eene onwrikbare standvastigheid in het voorstaan des regten zyns volks. Deze volstandige weigering om aan de onbillyke eisschen van Frankryk en Engeland toetegeven, geschiedt ook niet tegen den wil van de natie, gevolgelyk konden de ministers niet gedreigd hebben hunne posten neer te leggen. Men kent de zamenstelling van het Haagsche kabinet zeer weinig wanneer men zoo iets kan veronderstellen. Het ministerie van Nederland bestaat niet uit menschen, die door party zucht, gelyk in sommige andere landen het geval is, tot leden zyn opgeworpen, om zich tegen den Koning of tegen deze of gene party te verzetten! Neen! het bestaat uit bekwame mannen die met den Koning werkzaam zyn tot het heil van het vaderland.

Naar luid van berigten zouden de Ambassadeurs aan het hof van Frankryk, (behalve Lord Granville, de Britsche afgezant) zich verzet hebben tegen eene bemoeijing met wapens om den Koning der Nederlanden te dwingen de 24 artikelen te onderteekenen. Alle geweldadige bemoeijingen zouden het teeken van een algemeenen oorlog zyn. En de afgezant van Pruissen aan het Britsche hof heeft teffens geprotesteerd tegen de bemoeijing van Engeland.

Er liep een gerucht te Amsterdam dat eene gecombineerde Engelsche en Fransche vloot naar de Schelde stond te vertrekken om Holland te dwingen de beruchte 24 artikelen aantenemen.

In eene Nieuw Yorksche Courant van den 3den November, wordt de hoofd inhoud der Nota van den Nederlandschen Minister den Heer Verstolk van Zoelen, aan de Conferentie medegedeeld.

De Nota begint met eene uitdrukking van verwondering door den schryver in naam van den Koning zynen Meester gebezigd over het verwyl, hetwelk in de zaken van Belgie, sedert dat de wyzigingen, waarop de Koning zich genegen betoond had te onderhandelen, aan de Conferentie en aan Belgie waren voorgesteld, heeft plaats gehad. Vervolgens beklaagt zich de Koning over de ondersteuning welke de Conferentie verleend heeft aan revolutionaire grondbeginselen, en verklaart dat welk ook het gedrag van de groote mogendheden wezen moge, de Koning zich verlatende op de geregtigheid van zyne zaak en den bystand van de Goddelyke Voorzienigheid, weten zal hoedanig zyne eer te verdedigen, zonder de noodzakelykheid van aan eenige punten toe te geven, welke van het wezenlykste belang is voor zyn land.

In eene Londensche Courant van den 1 October lezen wy hetgeen volgt.

Het antwoord van Koning Willem op de voorstellen van de Conferentie is hoofdzakelyk dit: Z. M. zal niets toegeven; de Belgen zyn de overtreders der wetten, en een ware Koning kan hen niet erkennen, zonder de grondbeginselen waarop hy den troon aanvaard heeft, te verloochenen; hy, Willem van Nassau, wil met Leopold niet onderhandelen; al waren de Franschen niet alleen op het kasteel van Antwerpen, maar zelfs binnen Amsterdam, zy zouden hem echter van zyn voornemen niet doen veranderen; en hy was bereid afstand van den troon te doen, zoo zyn volk zich zoude willen onderwerpen; maar hy zal niet buigen tot die vernedering waarop Frankryk hem wenscht te brengen, wyl hy niet gelooft dat de andere mogendheden werkelyk Holland ten voordeele van Belgie zal vernielen.

Brieven uit Valenciennes van den 27sten September, maken melding van vele bewegingen aan de Belgische grenzen. Men heeft verhaald dat de Hollanders op nieuw troepen aan den linker oever van de Schelde geland hebben, en dat andere troepen op Maastricht in aantogt zyn.

Aan den anderen kant verhaalt men, dat de Maarschalk Gerard te Kameryk is aangekomen, waar de Hertog van Nemours zich by hem zal vervoegen. De Maarschalk had orders gegeven dat de troepen zich gereed moesten houden, om zoo het vereischt, binnen 24 uren tyd, de Belgische grenzen te kunnen overtrekken.

Wy gelooven dat zulks maar eene bedreiging is, anders waren de troepen reeds lang over de grenzen.

Het wordt bevestigd zegt de *Courier van Belgie*, dat Lord Palmerston eene nota aan de kabinetten van Belgie en van Frankryk gezonden heeft, waarin hy verklaart, dat het Britsche gouvernement geene vernieuwing van vyandelykheden tusschen Holland en Belgie zal gedogen, noch zal toestaan dat een Fransch leger binnen Belgie kome, om dat het Britsche Ministerie zich by het Parlement niet zoude kunnen verantwoorden, zoo het toeliet dat een Fransch leger Belgie bezettede, ten ware Belgie terzelfde tyd door een Engelsch leger bezet wierd; en eindelyk dat in de tegenwoordige omstandigheden het eene onmogelykheid is, inzonderheid wanneer den toestand van Ierland in aanmerking genomen wordt, dat Engeland eenig gedeelte van deszelfs leger kan afnemen om naar het vaste land te zenden.

Het wordt ook bevestigd dat Baron Bulow en Prins Lieven eene nadrukkelyke nota aan de Conferentie hebben ingezonden, protesterende tegen eenige gewapen-

de bemoeijing van Frankryk in de zaken van Belgie.

Het Nederlandsche brik schip *Maria & Jacoba*, kapitein *S. van Duyn*, is op den 16 September te Amsterdam aangekomen.

Wy kunnen met genoegen vermelden dat de Cholera zeer aan het verminderen is in het Moederland.

Uittreksel uit eenen brief gedagteekend Puerto Cabello, den 23sten November 1832.

" De leden van het Haagsche kabinet, vernemende de bedreigende verklaring van Frankrÿk en Engeland om gewapenderhand te bemoeijen ter aanneming van de 24 artikelen, hebben hunne posten willen nederleggen, ingeval de Koning mogte volharden in zyne weigering; doch willen hunne posten blÿven waarnemen, onder belofte van den Koning om toe te geven.

" De Hertogin van Berrÿ is gevangen genomen en staat veroordeeld te worden, doch twee van de regters hebben geweigerd haar te veroordeelen. De pakket van Engeland is te La Guayra aangekomen, brengende tÿding tot het begin van October. De toestand van Europa was oogenschÿnelÿk rustig. Ferdinand de VII. was na bÿ den dood, doch was hersteld van zÿn ziekbed. Don Pedro was nog te Oporto, waar de troepen van Don Miguel hem dikwÿls met aanvallen verontrustteden, en telkens met schade terug trokken."

Na de staatkundige hervorming door de omwenteling in de groote week daargesteld, wenschten vele opgeklaarde Franschen ook eene hervorming in de Roomsche kerkgebruiken te hebben. Er scheidden zich een aantal Fransche Roomschgezinden van de Roomsche kerk af en vormden een nieuw kerkgenootschap onder den naam van de Fransche Katolÿke kerk.— Een hunner voorname kerkhervormingen was, dat de priesters de mis in de Fransche taal moesten voorlezen in plaats van in de Latÿnsche, die de gemeente toch niet verstaat.

Uit de laatste Fransche Couranten ziet men dat de Fransche katolÿke kerk weer verloopt. Derzelver leden, die meest verlichte menschen zÿn, zeggen, dat als zÿ de mis in de moeder taal hooren lezen, zÿ niets dan onzin hooren, die hun tÿd verlies niet waardig is; en daar zÿ de mis niet beschouwen als eene verpligting welker verzuim tÿdelyke en eeuwige straffen naar zich sleept, bleven, toen de nieuwigheid voorbÿ was, de meeste leden uit de kerk; en de abt Chatel en andere geestelÿken, die te Parÿs de mis in de Fransche taal lezen, hebben bÿna ledige kerken.

De bul van den Paus tegen de revolutionairen, zoo wel als de rondgaande brief van Z. H. aan de Poolsche Bisschoppen, heeft in Belgie eene groote sensatie veroorzaakt. Vele Brusselsche Couranten zeggen dat de Paus met denzelfden geest bezield is als de Koning van Holland en noemen den Heiligen Vader een Orangeist.

Het aanblik van den Sterrenhemel was deze week zeer belangrÿk. Zelden gebeurt het dat er zoo vele planeten tegelyk zigtbaar zÿn, als thans in de voor avond. In het westen ziet men een klein glinsterend sterretje in de avond schemering, dat omstreeks half zeven uren onder gaat, deze is Mercurius, en die door een goeden Acromatischen kÿker gezien, zich thans vertoont als een klein half maantje. Verder oostwaarts schittert de planeet Venus en niet verre van het schedelpunt Jupiter, terwÿl de bloedroode Mars in het oosten fonkelt.

Nog belangrÿker zou het aanblik dier planeten zÿn indien wÿ dezelve door een Frauenhofer refractor beschouwden, dan zouden wÿ in de dampkringen dezer planeten de wolken zich zien vormen, voortdrÿven en zich oplossen of verdwÿnen; wÿ zouden de noord en zuidpool dezer hemelbollen met glinsterende witte kappen omgeven zien, die zonder twÿfel sneeuw en ÿsvelden zÿn, overeenkomstig die, welke de polen onzer aarde omgeven. In Mercurius en Venus zouden wÿ de toppen der bergen uit de nachtzÿde zich zien verheffen, als zoo vele lichtpuntjes, terwÿl een graauwwitten band ons de schemering vertoont, die de dag en nachtzÿden van elkander scheidt.

Plaatselyke aangelegenheden.

In een werk onlangs in het licht verschenen, genaamd *Proeve eener Geschiedenis der Europische Kolonien in de West-Indiën, door Professor Meineke; te Weimar*, 1831, vinden wy de volgende Geologische beschryving der Kleine Antillen. Deze ry eilanden strekt zich uit langs de kust van Venezuela, van het Oosten tot het Westen, als: Margaritha, Blanca, Orchilla, Tortuga, Rocas, Aves, Bonaire, Curaçao en Aruba.

Te voren was men van mening dat al deze eilanden alleen uit Kalksteen bestonden, doch nieuwere ontdekkingen hebben het ongegronde dezer bewering bewezen. Volgens die ontdekkingen bestaat de rots van Aruba meestendeels uit sienit, eene soort van graniet; welke steensoort de oudste formatie en gevormd is toen er nog geene organische wezens bestonden, hetwelk blykt uit de byzonderheid dat er geene versteeningen in gevonden worden. Deze steensoort maakt zonder twyfel de grondslag des eilands uit. Dezelve heeft eene nevenschicht van serpentyn, eene steensoort insgelyks tot de graniet behoorende, doch welke jonger is dan de sienit. Zy nemen hoofdzakelyk het zuider en westerdeel des eilands in; en in het puin dezer beide rotssoorten, bevindt zich het goud. Slechts een klein gedeelte van Aruba bevat kalkschichten, welke steensoort echter te Curaçao, welk eiland overigens in een geologisch opzigt met Aruba veel overeenkomst heeft, veel uitgebreider schynt te zyn.

De kalksteen is van eene nog jongere formatie dan de beide vorige steensoorten, gelyk blykt uit de bewerktuigde ligchamen die men er in vindt. (By het springen onzer rotsen door buskruid, hebben wy gelegenheid gehad om zulks waar te nemen aan de conchyliën of versteende schelpdieren die wy er in vinden; bvb. by het steenspringen te Zaag en Haklust; doch deze versteeningen zyn er echter niet talryk.) Men zie de verhandeling van Reynwardt over Aruba en het daar in onze tyden gevonden goud; het eerste deel der nieuwe verhandelingen van het Vaderlandsche Instituut van Wetenschappen, Amsterdam, 1827.

Het belangrykste der kleine Antillen is Curaçao, ongeveer 8 kwadraat mylen groot.

De Willemstad ligt onder 12 graden 8 minuten breedte. De schryver, die de ligging en groote der andere West-Indische eilanden, volgens nauwkeurige bronnen opgeeft, merkt hierby aan, dat deze opgave van grootte en ligging van Curaçao echter hoogst onzeker zyn, daar zy volgens oud Hollandsche berigten zyn.

Twee eilanden op het bekende gedeelte van den aardkloot zyn ten opzigte hunner ligging voor de moderne aardrykskundigen nog onbekend, namelyk Japan en Curaçao.

Van Japan is geene latere kaart bekend dan die, welke het Hollandsche gezantschap, dat in het begin der zeventiende eeuw naar de keizer van Japan was gezonden, ten ruwsten heeft opgemaakt.

Van Curaçao is geene andere kaart dan die, welke in 1634 is opgemaakt door een' stuurman, die Van Walbeek met eene boot uitzond om het eiland op te nemen, wie misschien geene andere optische instrumenten dan zyne oogen en geene andere meetwerktuigen dan zyne vingers heeft gehad. Volgens deze kaart, geplaatst in een werk van de West-Indische Kompagnie van dien tyd, zyn naderhand fyne Engelsche kaarten gegraveerd; insgelyks de fraaye kaart van Curaçao in het werk van den Generaal Van den Bosch over Nederlands Oost en West-Indien.

Van daar is het dat op alle moderne kaarten van de West-Indiën of Zuid Amerika de zonderlinge ligging van Curaçao ons doet lagchen.

In de *Connaissance des Temps*, waarin de ligging der voornaamste punten van den aardbol ten nutte der zeevarenden worden opgegeven, heeft men van Curaçao nog geene opgave kunnen doen ten opzigte harer lengte en de afwyking van het kompas, zelfs nog niet in die van 1832.

Van Humbold in zyne reize naar de keerkringsgewesten gist ook, dat de kleine Antillen uit kalksteen of liever uit een zandaardige kalksteen, in het Fransch *gres calcaire*, bestaan. In zyne reize van Cumana naar La Guayra vond hy deze steensoort overal langs de kusten.

Ter plaatse waar deze schryver spreekt van de gebergten van Zuid Amerika, betoogt hy, dat er drie takken van het hoofd gebergte de Andos afgaan, evenwydig met de kusten zich uitstrekken en by de Atlantische Oceaan eindigen. Een vierde tak, zegt hy, schynen de kleine Antillen te zyn, als zynde dit een gebergte keten onder zee, wier kruinen boven de oppervlakte uitsteken en de eilanden Aruba, Curaçao, enz. uitmaken.

Allerwaarschynelyk zouden wy, zoo het bekken der West-Indische zee droog ware, een keten bergen evenwydig met de kust en ook evenwydig met de drie andere ketens zien loopen; terwyl de kleine Antillen de hoogste kruinen van dit gebergte zouden uitmaken, en wy den kruin van eene zytak der Andos bewonen.

Misschien waren deze eilanden eenmaal aan het vaste land verbonden en de stroom door den wind versterkt, heeft eene scheiding of doorbraak daargesteld.— Het kanaal, dat op ons eiland de zee met het Schottegat of de golf van St. Anna verbindt, is blykbaar eene doorbraak. De gelykvormigheid der gebergteschichten aan beide wanden van het dal waarin zich dit kanaal bevindt, als ook de afgebroken steile gedaante dezer wanden, bewyzen dat zy vereenigd zyn geweest.

In bovengemeld werk lezen wy nog de volgende weinig bekende byzonderheden.

In het jaar 1654 stond de toenmalige gouverneur van Guadaloupe aan negen honderd uit Brazilien verdrevene Hollanders toe, om zich aldaar neder te zetten, en vele honderd anderen dier Hollandsche emigranten zetteden zich neder op Martinique. Deze nieuwe kolonisten, die werkzame en nyverige menschen waren, legden zich toe op de suiker en kakao teelt, bragten de beide kolonien weldra in bloei en geraakten in het bezit van aanzienlyke kapitalen. Door hunne geldmiddelen wisten zy van het Fransche bestuur verlof te bekomen om de Protestantsche godsdienst openlyk te mogen uitoefenen en zelfs eene vrye godsdienst oefening te verkrygen voor de Joden, die insgelyks uit Brazilien waren verdreven en aldaar de party der Hollanders hadden omhelst, als wetende zy wel het onderscheid tusschen het liberale protestantismus en de inkwisitie der Roomsche kerk te maken.

De nyd en afgunst die de Roomschgezinde oude kolonisten reeds lang verkropt hadden, om dat de Protestanten door vlyt en zedigheid zich boven hun wisten te verheffen, barstten nu openlyk uit in oproer wegens het verlenen van godsdienstige vryheden aan ketters.— Hierop volgden jaren lange onlusten in deze twee volkplantingen, waarin Protestanten en Joden mishandeld werden; doch wy zien niet welk het verdere lot dezer Hollanders en hunne afstammelingen is geweest.

Misschien hebben sommige van hun of hunne kinderen die eilanden weer verlaten; misschien zyn anderen Roomsch geworden; en als dit laatste geval waar zy, dan zal men nog wel familien met Hollandsche namen op die eilanden vinden.

Uit het berigt, dat J. van Walbeek in 1634 na de bezitneming van Curaçao naar Nederland zond, ontwaart men dat hy een nauwkeurig onderzoek gedaan heeft omtrent den toestand der zoutpannen te Curaçao en Bonaire, daar het zout toenmaals een artikel was dat de Nederlanders wegens den oorlog met Spanje, uit de West-Indiën trachteden te verkrygen.

Langen tyd te voren kwamen de Hollanders het zout halen van het schiereilandje Araya, naby Cumana, doch in 1605 zond de Spaansche regering oorlogs vaartuigen derwaarts om de zoutverzamelaars te verdryven. Deze kwamen echter terug, tot dat de Spanjaarden in 1622 er een fort bouwden, genaamd Castillo de Santiago, waardoor het zout halen belet werd.

Ook uit de zoutpannen van het eiland Tortuga verzamelden de Hollanders hun zout. Om dit voortekomen liet de Spaansche regering een kanaal graven van de zoutpannen tot in zee, waardoor de zoutpannen door het binnen stroomende zee water bedorven worden.

Het bezit van Curaçao eenige jaren daarna had dus ook ten oogmerk om Nederland van zout te voorzien.

Naamoorsprong van het woord Rooi.

Het regenwater, dat afstroomt van een heuvel of bergachtigen grond, vloeit altyd naar plaatsen, waar de [illegible] zyn en vorens of geulen vormen, langs welke dit water naar lagere plaatsen weg stroomt. Zulk eene geul nu noemt men hier eene rooi en als het regen water als een beekje er door heen stroomt, zegt men: de rooi heeft geloopen.

Dit woord schynt afkomstig te zyn van het Spaansche woord *Arroyo*, eene kleine beek, een stroom van water door de straten enz.

In Duitschland noemt men zulke rooijen *rachlen*. Dit woord wordt in aardrykskundige werken in het Hollandsch overgezet door regengeulen, doch in de volkstaal is dit woord niet bekend, daar Holland grootendeels uit vlak land bestaat, waar het gevallen regenwater niet langs rooijen of watergeulen naar beneden vloeit, maar als waterplassen op den vlakken grond blyft staan.

Pieter Maai.

In het begin der vorige eeuw waren alle huizen der Willemstad binnen de ringmuur der stad beperkt.— Eerst in het midden dier eeuw begon men de voorstad, thans Pietermaai geheten, te bouwen. Daar deze voorstad thans evenveel inwoners telt als de stad zelve, zou het wel belangryk zyn deszelfs naamoorsprong optesporen. Het waarschynelykste is, dat aldaar een grond eigenaar met den naam van Maai of May zal gewoond hebben, naar wien deze voorstad haren naam heeft ontleend en wel op een tyd toen de overige bewoners der stad binnen den ringmuur woonden; doch zyn leeftyd is ons onbekend. Dit woord is tocheen bekende oud Hollandsche familie naam. Welke man van lektuur kent niet den beroemden vaderlandschen zeevaarder Jan May, de ontdekker van eene groote uitgestrektheid van zeekusten der noordpool gewesten en naar wien het Jan Mayen eiland zyn naam heeft bekomen?

Malpays.

Eertyds droeg eene groote uitgestrektheid gronds in het westelyke gedeelte dezes eilands den naam van Malpays. In de oude koopbrieven van sommige tuinen, als van Siberien, Weitje, Soea, enz. ziet men dat zy oudtyds tot het grondgebied behoorden dat Malpays heette. In de notulen van den raad wordt de schermutseling die in February 1713 voorviel aan den opgang des hollen weg, die over den grooten berg leidt, genaamd: de bataille van Malpays.

Deze naam is buiten twyfel afkomstig uit de Oude Spaansche tyden. De Spanjaarden noemen een stuk gronds, dat dor en schraal is voor het planten en weiden, doch waar metalen gevonden worden, Malpays.— Misschien was de naamgever dezer streek een Spanjaard, die uit het voorkomen van sommige steensoorten meende te bespeuren dat de grond aldaar metaal ertsen moest bevatten.

(*Vervolg van de eerste bladzyde.*)

Hooglander. Deze allen stonden eens onder bevel des helds. Op de hoeken der grondstukken ziet men kanonnen en andere oorlogsteekenen in gelukkige mengeling. Op den top der eene zuil staat een Beeld der Overwinning met een' lauwerkrans, op de andere eene Faam met de trompet.

Het geheel is vervaardigd naar de teekeningen van den heer SMIRKE, *Esq.*

Het schild benevens de zuilen kost niet minder dan 11,000 pond sterl. (meer dan ƒ120,000.)

Een der dagbladen deelt de volgende opgaaf mede van de inkomsten van den hertog *van Wellington* en zyne familie:

De hertog *van Wellington* heeft, sedert 1815, *Jaarlyks* uit de schatkist ontvangen, ongeveer 700,000 pond sterling (of 8 millioen 400,000 gulden); voorts ontvangt hy jaarlyks van posten en pensioenen 12,000 pond sterling; zoodat de hertog, in alles te zamen, jaarlyks aan de natie kost ƒ8,544,-000.

Zyne familie geniet het volgende:

	P. St.
Lord *Malyborough*, zyn broeder als meester van deBack-Hounds.	3000
Lord *Cowley* (een andere broeder).	12,000.
De markies *van Wellesley* (een andere broeder)	4000.
Voor een post, waaraan geen werk verbonden is, en die thans op den zoon van den markies is overgegaan	12,000.
De eerwaarde *Gerald Wellesley* (een andere broeder) kerkelyke beneficien.	7000.
Lady *Mornington* (zyne moeder) een pensioen van	1000.
Lady *Anna Smith* (zyne zuster) een pensioen van	800
Haar man,de heer*Smith*,een post van	1200.
Lord *Burghersch.* die zyne nicht getrouwd heeft	4000.
Sir *Ch. Bagot,* die eene andere nicht getrouwd heeft . . .	12,600.
Lord *Fitz Roy Somerset,* die eene andere nicht getrouwd heeft . .	2000

Totaal voor den hertog *van Wellington* en zyne familie 760,800 pond sterling of 9 millioen 129,600 gulden.

Iets over Oost-Indische Oudheden.

Door duizendjarige reeksen van bygeloovigheid beheerscht, levert Oost-Indie overal sporen eener zonderlinge Godsdienst op, zoowel als van deszelfs bespottelyke geloofsbelydenis, dewelke nogtans de gemoederen der beoefenaars daarvan in zoete droomen voor de toekomst rust. Van eene zwakke en vreesachtige gesteldheid, heeft de Hindoo steeds de hem voorgeschrevene Godsdienstige plegtigheden met groote naauwgezetheid uitgeoefend; altyd heeft hy het zich tot pligt gemaakt, de voorschriften der Braminen vooruit te loopen, en de uiterlyke teekenen zyner Godsdienst te vermenigvuldigen; zyne woning is het heiligdom eener menigte Godheden geworden, aan wier leiding en bescherming al de handelingen zyns levens toevertrouwd zyn; alle openbare oorden zyn met Obelisken, altaren en steenen ter aanbidding versierd.

Deze karakteristieke teekens van de zedelyke zwakte der natie, doen zich in alle deelen van Indië opmerken; overal vindt men tempels en pagoden; geen dorpje hetwelk er niet twee of drie bezit; maar degenen die niets wonderlyks bevatten, worden daarom in weinig aanzien gehouden en slechts door de geringere standen of kasten bezocht.

Daarentegen is de Pagoda van Tripetty, uithoofde van derzelver hooge ouderdom, menigvuldige daartoe betrekkelyke legenden, en de daarin aangebeden goden, in de grootste eere gehouden, weshalve zy sedert honderde jaren uit alle deelen van Hindostan bezocht wordt, waardoor zy gedurig al ryker en ryker geworden is.

Het is voor eenen Europeaan onmogelyk eene beschryving van eenen tempel te geven, waarvan de ingang aan alle Profanen ontzegd is. Zy vermogen hoogtens de inwendige oprigting te aanschouwen en dit alleen met de meeste behoedzaamheid. De te Tripetty en in de omstreken woonachtige Britten, hebben zich van alle beproevingen, om hunne nieuwsgierigheid te bevredigen, onthouden, dewyl elke poging van dien aard als eene schending zou beschouwd worden en de vreesselykste wraak na zich kunnen slepen. Ten einde alle wryving deswege te vermyden, heeft de Compagnie aan alle Europeanen op het strengste bevolen, de geloofsbelydenis dezer volkeren de grootste uiterlyke achting te bewyzen, en dezelve op geenerlei wyze te krenken.

Op eenen afstand van bykans acht uren van Madras, in het district Karnat, te midden van een lagchend dal, staat de stad Tripetty, waarin niets merkwaardigs te vinden is. Nog geene drie uren van daar, achter de ry gebergten die het dal omsingelen, staat de beroemde Pagoda van dien naam. Een voetpad ten zuiden van de stad, geleidt tot de bergen, op welker top men ettelyke ryen pilaren van eenen eenvoudigen bouwtrant opmerkt; dezen weg bewandelt jaarlyks de stoet der bedevaartgangers, die de goden hunne offeranden komen aanbieden. Gedurende die plegtigheden is het aan het volk geoorloofd, tot in de nabyheid van de Pagoda door te dringen, maar zoodra het dezelve aanschouwt, werpt het zich met het gelaat ter aarde, roept drie malen de goden toe, en trekt stilzwygend en bevredigd terug.

Het godenbeeld wordt onder verschillende benamingen vereerd; gewoonlyk echter noemt men het Wenga Tara-Mana-Suami (hy die het kwade afweert en het goede bevordert) of wel Sudina-Wasa Suami, met attributiën van den Siu, of de Indische *Ceres*, eindelyk ook Sescha Schella Wansa, met de attributien van Sescha, die geene andere dan Wischau onder het zinnebeeld eener slang is.

Het beeld is uit steen gebouwen en zeven voeten hoog; het aangezigt heeft niet het groteske voorkomen, hetwelk de meeste Hindoo-goden kenmerkt. Van de schouders gaan vier armen uit; in de beide regterhanden ziet men de kenteekenen van Wischau, de krygsstok en den Lotus; in eene der linker handen, berust eene schelp, de andere is tegen de aarde gerigt, om het geheimvolle verschynen van Wischau daarop aan te duiden.

De geschiedenis van deze Pagoda, ligt begraven in de diepste donkerheid der Hindoosche Mythologie; maar het is ongetwyfeld, dat zy van eene zeer oude dagteekening is. De Braminen verzekeren, dat zy onder de regering des sedert 4930 overledenen Kel Yug opgerigt is. Dit tydvak stemt overigens geheel overeen met dat, in welk, volgens 's volks zeggen, Wischau zich de aanschouwing der menschen onttrok.

NIEUWE ONTDEKKING.

Charruas-Indianen.

De Fransche korvet *de Emulation*, onder bevel van den heer BARREL, is, na eenen togt van 95 dagen en eene afwezigheid van twee jaren; van Monte-Video te Toulon binnengeloopen.

De *Emulation* heeft aan boord een Charrua-Indiaan, die in 1831, ter gelegenheid van de expeditie des generaals FRUCTUOSO RIBERA, opgezonden, en ter beschikking van de regering gesteld is geworden.

De Charrua Indiaansche volksstam—dus leest men in de aanteekeningen van den kapitein BARREL,—bewoont de oevers van de Uruguay, aan de noorder grenzen van het gemeenebest Monte-Video. De Spanjaarden hebben by herhaalde aanvallen op dien stam meer volks verloren, dan de veroveringen van Mexico en Peru hun gekost hebben.

Op dit oogenblik is de stam der Charruas niet geheel vernietigd; en de gevaren, waaraan men door hunne nabuurschap was blootgesteld, hebben den bevelhebber FRUCTUOSO RIBERA, voorzitter van het Monte-Videosche gemeenebest, in 1831 eene onderneming doen bewerkstelligen, welke de oogenblikkelyke verdryving dier Indianen ten gevolge heeft gehad. Honderd tot honderd vyftig mannen en vrouwen derzelven werden gevangen gemaakt en naar Monte-Video weggevoerd.

JAN DIAZ DE SOLIS, de eerste zeevaarder die Rio de la Plata heeft bezocht, viel in den stryd tegen de Charruas. Te dier tyd bewoonden zy den noordelyken oever dezer uitgestrekte rivier van Maldonado af tot de Uruguay toe. Dapperheid en wreedheid kenteekenden hen. Toen de Spanjaarden hen met bataljons en peletonsvuur begroeteden, wierpen deze wilden zich, na een eerste schot te hebben afgewacht, met de snelheid des bliksems op hunne vyanden, en doorboorden ze met hunne pylen en lansen, zonder dat zy hun den tyd lieten eene tweedemaal hunne vuurroeren te laden.—Naderhand begrepen de Spanjaarden dat het beter ware om hen met het twee-gelederen vuur te bestoken, hetwelk dan ook eene goede uitwerking deed.

De Charruas zyn uitmuntende ruiters.—Zy zitten ongezadeld op; zy bedienen zich hoegenaamd niet van de Europesche wapenen, maar van eene 10 à 11 voet lange lans, van de slingerkoord, benevens den boog en werpsteen.

Men hunne ligchaamstoestand is het byster kwalyk gesteld.

Zy huwen reeds zeer vroeg. Veelwyvery is onder hen in zwang. Tot hunne huwelyken of vereenigingen wordt alleen de mondelinge toestemming der ouders vereischt. De scheiding staat gelykelyk aan beide kunne vry; maar eene vrouw huwt nooit meer dan één' man.

Het voedsel der Charruas bepaalt zich tot rauw of half gebraden ossen-of paardenvleesch en tot struis-of patrys eyeren. Hunne geliefde drank is de *chicha*, eene soort van brandewyn, die zy van gerezen honig en water toebereiden. Hunne woningen bestaan uit boomtakken met ossen-of paarden-huiden overdekt, en zyn opeenhopingen van onreinheid en vuilnis.

By den dood eens vaders, eens mans, of van een' volwassen zoon snyden de dochters, de vrouwen en de zusters zich een der leden hunner vingers af, met de pink beginnende. Vervolgens stooten zy zich herhaalde malen de lans of het mes des overledenen dwars, en van beneden naar boven door sommige deelen des ligchaams, als: door de armen, de borst en de zyden; den rouwtyd (twee maanden) brengen zy in hare hutten door, en nemen daar den strengsten levensregel in acht (*).

De mannen nemen den rouw by het verlies hunner vrouwen niet aan; maar by den dood des vaders laat iedere huwbare zoon zich het vleesch van zynen arm, door middel van een doornstok van den duim af tot aan den schouder opryten. In dien toestand is de Charrua in rouwe, en brengt den eersten nacht in een gat door, hetwelk zyn geheele ligchaam tot aan de borst bevat. Des anderen daags ontlast hy zynen arm van den doornstok, en blyft twee dagen zonder eenig voedsel of eenigen drank te nuttigen. Voorts gebruikt hy gedurende de eerste twaalf of veertien dagen slechts weinig voedsel, waarna de rouw is geëindigd.

L'AZRA verzekert dat hy deze Indianen zang en dans onbekend zyn; zy hebben geene godsdienst, en zyn van de Christenen afkeerig, die zy als hunne ergste vyanden beschouwen. Zy hebben aanvoerders noch wetten. Alleen wanneer het er op aan komt om eenen oorlog te beginnen, verzamelen zich de huisvaders om te overleggen, wat hen te doen staat.

De mannen gaan geheel naakt of met een *poncho* bedekt; de vrouwen dragen een katoenen hemd, en deze eenvoudige kleedy is gewoonlyk nog de vrucht eens diefstals van den vader of den man.

De Charruas hebben die volksstammen uitgeroeid, welke van oudsher onder den naam van Indianen en Bokanes-Indianen bekend zyn geweest, en hebben die der Minuanes-Indianen by zich ingelyfd.

De regeringen van La Plata, hebben onvermoeide pogingen aangewend, tot beschaving hunner lastige nabuien, met hen in woningen te verdeelen, of hen by de landtroepen in te deelen, maar zy zyn zelden en slechts met onbegrypelyke moeite daarin geslaagd. In betrekking van bedienden, hebben de Charruas veel minder waarde dan de *Chinos* van Chili. Gelukkig omvat dezeIndiaansche volksstam, de wreedste van allen die nog aan de boorden der Uruguay bestaan, maar weinige personen.

(*) In COOCK's en andere reisbeschryvingen, vindt men menig voorbeeld van deze wreede rouwbetooning onder de Eilanders en oude bewoners van *Amerika* en *Australië*.